

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.
(SZTAB GENERALNY)

77805
Poczta polowa 53, dn. 7. lipca 1921 r.

Oddział II Informacyjny

Ew. 6. № 27061 /II.

DO

WODZA NACZELNEGO /ADJUTANTURA GENERALNA/.

w B e l w e d e r z e.

Przedkłada się do wiadomości odpis raportu Pełnomocnika Wojskowego i Morskiego w Londynie Nr. 1068Xj. z 30.VI.r.b. w sprawie Górnego Śląska, Stosunków Anglo-sowieckich i polityki angielskiej na Środkim Wschodzie.

1 załącznik.

Szef Sztabu Generalnego

S I K O R S K I m.p.

Za zgodność:

B. B. B.

O t r z y m u j ą:
Wódz Naczelny /Adjut. Generalna/,
Pan Minister Spraw Wojskowych.
Szef Sztabu Generalnego W.P.
Szef Biura Scisłej Rady Wojennej.

ADJUTANTURA GENERALNA
NACZELNEGO WODZA
L. 65. 77805
Wpłynęło d. 9. VII 1921 roku
Wyszło d. 1. VIII 1921 roku
Załączników 1.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Pełnomocnik Wojskowy i Moraki
przy Poselstwie Polskiem
w Londynie.

Opis.

Londyn, dnia 20 Czerwca 21r.

38, Cadogan Square, S.W.

No.1068/Tajne.

D o

Naczelnego Dowództwa W.P.

Oddział II

W Warszawie.

Śląsk Górny.

Stan osobowy oddziału Angielskiego na Śląsku Górnym jest
następujący:

<u>Rodzaj broni.</u>	<u>Ilość jednostek</u>	<u>Silna</u>
Piechota	6 bataljonów	5000 ludzi
Artylerja	2 baterje	500 "
Czołgi	1 Sekcja/4 czołgi/	50 "
Różne	Sztaby, sekretarza, szufly & t.d.	1000 "
		<u>6550 "</u>

Powyższe dane nie są obassolutnie ścisłe, lecz w
znacznem przybliżeniu dokładne.

Różnią się one od poprzednio podanych, ponieważ nie
uwzględnioną była wówczas kategoria "Różne" oraz nie przy-
puszczano, że stan osobowy wysłanych bataljonów będzie
tak silny.

Dnia 13, 14 i 17 Czerwca odbyły się w Izbie Gmin inter-
pelacje w ^{Śląskiej} sprawie materjału kolejowego, który Niemcy winne
są Polsce na zasadzie Traktatu Wersalskiego. Angielski
tekst tych interpelacji podaje się do wiadomości w załącz-
nikach No.No.1, 2, 3 i 4.

Wpisywani Anglo-
łowickie.

Dnia 16 Czerwca poseł Major Kelley spytał w Izbie
Gmin Parlamentarnego Sekretarza Departamentu Handlu Za-
morskiego Foreign Office'u /Overseas Trade Department/, czy
zostały jakie zamówienia, zrobione w Anglii przez Rosję
Sowietów w zakresie materjału kolejowego, lokomotyw, szyn
i narzędzi rolniczych, oraz jaka jest wartość towarów ob-
robionych, wyeksportowanych z Anglii do Rosji od czasu

zawarcia Traktatu handlowego. Sir P. Lloyd Greene odpowiedział, że zrobione zostały zamówienia na narzędzia rolnicze, lecz nie na materiały kolejowy. Wartość wywozu angielskiego do Rosji od zawarcia traktatu handlowego wynosi £51,246. W ciągu zaś miesiąca Kwietnia 1921 r. wartość towarów obrotowych, eksportowanych z Anglii do Estonji, wynosiła £347,122, z czego znaczna ilość przeznaczona była oczywiście do Rosji.

Cyfry te wskazują, jak znikome praktyczne zastosowanie na zawarty traktat handlowy Anglo-Rosyjski, po którym Anglicy tyle sobie obiecywali, a który w rzeczywistości wcale się nie przyczynił do ulżenia ciężkiej sytuacji ekonomicznej Anglii i nie otworzył jej, jak się tego spodziewano, nowego pola zbytu dla nagromadzonych gotowych towarów, którymi się Anglia obecnie literalnie dusi./załącznik No.5/.

Polityka
Angielska
na Środkim
Wschodzie.

Angly
Dnia 14 Czerwca Sekretarz Stanu dla Kolonji Winston Churchill wypowiedział w Izbie Gmin programowe przemówienie nad polityką angielską na Środkim Wschodzie, t.j. w Mezopotamji i Palestynie./Załącznik No.6/. Mowa ta stanowiła syntezę osobistych spostrzeżeń i wniosków, które Churchill wyniósł ze swej niedawnej podróży do Egiptu i Palestyny, a które przyczyniły się do zorientowania polityki angielskiej na Środkim Wschodzie w kierunku następującym:

W Mezopotamji po upadku systemu Sir Arnolda Wilson'a zaprowadzenia rządów i administracji na wzór Indyjski, co doprowadziło do wybuchu zeszłorocznego powstania Arabów, Anglia stanęła przed dwiema alternatywami: panować nad tym krajem, albo dzielić Arabów na szczyby i przeciwstawiając ich sobie wzajemnie, albo jednocząc ich w niezależne państwo, z Anglią zaprzyjaźnione i znajdujące się pod jej protektoratem. Ta ostatnia alternatywa została wybrana. Wkrótce przeto ma być zwołane w Bagdadzie zgromadzenie ustawodawcze, powstające z wyborów, które przede wszystkim zajmie się wyborem króla. Kandydatem Anglii jest Emir Faisal. Kurdystan otrzyma pełną autonomję. Zbudowane na tych zasadach państwo Arabskie umożliwi natychmiastową

redukcję sił okupacyjnych angielskich z 33 batalionów do 23 a w Pańsierniku aż do 12, zaś wydatki Skarbu angielskiego na utrzymanie Mezopotamji zmniejszą się do 8 milionów funtów rocznie.

W Palestynie Anglja detrzymać musi swe zobowiązania względem Żydów, zawarte jeszcze w ciągu wojny i gwarantujące im, w razie zwycięstwa, urzeczywistnienie idei Sjonizmu przez stworzenie z Palestyny narodowego państwa żydowskiego. Sprawa ta jest nader skomplikowana, idea sjonistyczna bowiem sprzeczna jest z zasadą samostanowienia o sobie narodów, która, gdyby była zastosowana do Palestyny, stworzyłaby z niej prowincję Arabską, a nie państwo żydowskie. Wszakże Anglja związana jest swym honorem i interesem z urzeczywistnieniem idei Sjonistycznej, a poza to Żydzi są narodem wybitnym pod względem umysłowym i stanowią potęgę finansową. Stworzą oni państwo kwitające z Palestyny, która pod rządami arabskimi pozostałaby nadal pustkowiem.

Dla urzeczywistnienia tych zadań i ogólnego uspokojenia Średniego Wschodu polityka Angielska winna kierować się dwiema wytycznymi:

1/. zawarcie trwałego pokoju z Turcją. Pod tym względem Churchill wyraził zadowolenie, że nawrócił Lloyd George'a do Turcji, i nawzajem został przez niego nawróconym do Rosji Sowieckiej.

2/. Utrzymanie ścisłego porozumienia i współpracy z Francją. Churchill jest zdania, że wszelka polityka angielska na Wschodzie skończy się porażką, o ile nie będzie się ona opierać na ścisłej współpracy z Francją / Jeżeli chcemy utrzymać nasze stanowisko na Średnim Wschodzie" powiedział Minister "Anglja i Francja muszą razem prowadzić wspólną politykę uspokojenia i ścisłości względem Arabów i Turków".

W tym właśnie orzeczeniu Angielskiego Sekretarza Stanu

zawarta jest ta karta statutowa, którą w walce o Śląsk osiągnąć
możemy. Nie ulega
bawiem wątpliwości, jak to zresztą z dokładnej analizy przemówienia
Churchill'a wynika, że właśnie Środkni Wschód stanowi
najskabszą część pancerza Brytyjskiego. A fakt, że Minister
Angielski otwarcie przyznał się, że cała jego polityka na
Środkim Wschodzie uwarunkowana jest od życzliwej współpracy
Francji, daje tej ostatniej możność wyzyskania tej szczególnej
konjunktury, wzamian za poparcie na Wschodzie interesów Anglii
żądając od niej koncesji góziindziej, a przedewszystkiem na
Śląsku.

Zresztą pomimo nacisku, jaki Churchill kładł na niezbędność
utrzymania dobrych stosunków z Francją na Środkim
Wschodzie, opinja publiczna Francuska wyraziła się na łamach
prasy tamtejszej o tym programie polityki angielskiej z nie-
ukrywaną niechęcią. Co przedewszystkiem ubodło Francuzów, to
fakt, że Anglja wciąż popiera Emira Faisal'a, który w Syrii
walczył przeciwko Francji, a którego teraz Anglicy zamierzają
zrobić królem arabskim. To też celem zakagodzenia tych sprzy-
tów oraz przedyskutowania z Rządem Francuskim całokształtu
zagadnień Środkiego Wschodu, a może i Śląska, udał się Lord
Curzon dnia 17 Czerwca do Paryża na konferencję z Briand'em.

6 sążozników.

W. Kozłowski

Kontr-Admiral W.F.

za zgodność:

Górski
ROTMISTRZ.